

Symbolismi

Symbolismi syntyi kirjallisena tyyliuuntana 1880-luvulla Ranskassa. Se syntyi vastapainona realismille ja naturalistisille kuvauksille. Aikakautta on kutsuttu Suomessa myös kansallisromantiikan tai Eino Leinon nimeämänä kansallisen uusromantiikan kaudeksi.

Symbolismin tyypillisiä piirteitä ovat uusien sanojen, hämmentävien mielikuvien käyttö ja juonen häivyttäminen kokonaan pois. Symbolismin ajan valtalaji oli runous. Runoissa suosittiin mystisyyttä, unenomaisuutta ja mielikuvituksellisuutta.

Kuuluisia symbolisteja Suomessa olivat Hugo Simberg, Aino Kallas, Juhani Aho, Magnus Enckell ja Eino Leino.

Eino Leino syntyi Paltamossa 6. heinäkuuta 1878.

Hän oli Suomessa tunnettu symbolisti ja häntä kutsuttiin myös kirjallisuutemme ihmelapseksi. Ensimmäinen Leinon kirjoitus oli Hämeen Sanomissa hänen ollessaan vasta 12 -vuotias. 16 -vuotiaana Leinon kirjoitti ylioppilaaksi ollessaan luokkansa paras oppilas. 22 -vuotiaana hän oli kirjoittanut jo monia runokokoelmia, lehtitekstejä, näytelmiä sekä suomentanut toisen kielisiä kaunokirjallisuuden teoksia kuten: Yökehräjä (runokokoelma),

Aikanaan Leino julkaisi peräti 27 runokokoelmaa sekä monia muita kirjoja ja tekstejä. Hän oli suurimmilta osin uusromantikko ja kansallinen symbolisti.

Kirjoittamisen ohella Eino eli elämänsä parhaimmillaan, sillä hän teki valtavat määrät töitä, matkusteli paljon sekä kuului helsinkiläiseen seuraelämään.

Viimeiset kuusi vuotta elämästään Eino vietti sairaalahoidossa sairaana ja väsyneenä. Hänen haaveenaan oli kirjoittaa oma elämänkerta. Väsymyksensä ja sairautensa takia tämä haave jäi kuitenkin toteuttamatta.

Leino kuoli Tuusulassa 10. tammikuuta 1916 ollessaan 47 -vuotias ja jätti jälkeensä noin 80 kirjaa, paljon pakinoita ja lehtiartikkeleita.

Morfo

[Avaa tästä!](#)

Tekstinäyte Eino Leinolta

~Tuuri~

Tuo oli Tuuri onnellinen, talonpoika taidollinen,
kaatoi kannuhun olutta, lausui tuolla lausehella:
"On eloa, on iloa, oisi kyllin kystä meillä,
yksi on suru sydämen: Tuoni ankara tulevi,
Kuolo kaikki korjannevi."

Senp' on sai sanoneheksi, kuului tiuvut talvitieltä,
kulkuset kujan periltä; kuunteli isäntä itse,
vaikenivat valta-luojat.

Tungeikse tupahan vieras hyyssä turkki, jäässä parta,
kulmakarvat kuuralliset; pimeni tuvassa tuohus,
Tuurin kasvot kalpenivat.
Sanoi Kuolo kutsumaton: "Kun ei kuulu tervehdystä,
itse tervehdin tuloni."

Tuo oli Tuuri onnellinen, talonpoika taidollinen,
tunsi jäätyvän verensä, sydämensä seisahtavan
tuskasta sanattomasta; toki lausui laatusasti:
"Istunet ilon tekohon, tuoppi olta tarjotahan."

Virkahti viluinen vieras: "Tullut en ilon tekohon,
otan itse olvituopin."

Helkavirsiä. 1903

Kysymys: Mitä symbolismiin piirteitä huomaat tekstistä?